

[Korsgaard.]

bliver nødvendigt at have et fast Kontor, og et fast Kontor medfører som Regel et fast Kontorhold. Dermed vil det efter min Mening let blive meget dyrere end nødvendigt. Jeg vil for mit Vedkommende mene, at Nævnets Omraade maatte kunne gøres noget mindre, saa at man kunde undgaa Kontor og Kontorhold, og at den enkelte, som interesserer sig for disse Sager og har Lyst til at være Formand for en saadan Kommission, vil kunne overkomme det uden væsentlig Kontorhøjelp. Det bliver derved billigere for dem, som skal have deres Vandløbssager ordnet. Det er jo Rekvirenterne, der skal betale, og det er om at gøre, at Omkostningerne bliver saa smaa som muligt, for at der kan blive saa lidt for Rekvirenterne at betale som muligt. Det er mange Gange meget smaa Sager, det drejer sig om, som kun taaler at belastes med ret smaa Udgifter. Jeg gaar imidlertid ud fra, at det er en af de Ting, vi kan tale om i Udvalget, og som vi kan tale os til Rette om.

Jeg mener ligeledes, at en 4-aarig Periode er noget kort, og at det maaske var bedre, om det var en 8-aarig Periode. Det vilde i hvert Fald ikke være heldigt, om der skulde skiftes hvert 4de Aar; for den nye Mand, der kommer til, vil naturligvis ikke have den Indsigt i Forretningsgangen, som den ældre prøvede har. Men ogsaa det er formodentlig Ting, vi vil kunne snakke os til Rette om.

Med Hensyn til Landvæsenkommissionerne er der vel ikke saa forfærdelig megen Forskel paa den foreslaaede Sammensætning og den Sammensætning, de har nu. Der er kun den Forskel, at Landvæsenkommissionens Omraade for Formanden ogsaa er blevet større. Hidtil var det saadan, at Vandsynsmændene havde Kommunen som Omraade og Landvæsenkommissionen Retskredsen. Nu giver man Nævnet Retskredsen og Landvæsenkommissionen hele Amtet, saa at der kun bliver een Formand for hele Amtet, og Formanden bliver Formand for alle de Landvæsenkommissioner, der ned sættes inden for Amtets Omraade. Hvis det er et stort Amt, vil jeg tro, at der kan blive ikke saa lidt at bestille. Jeg ved ikke, om man ikke vilde kunne beholde Retskredsen som Omraade, hvis man gjorde Nævnets Omraade noget mindre, uden at man derved forringede Ensartetheden i de endelige Afgørelser, idet jeg gaar ud fra, at Ensartetheden i sidste Instans vil blive bestemt af Overlandvæsenkommissionerne.

Ogsaa hvad Overlandvæsenkommissio-

nerne angaar, synes jeg, at Omraaderne maatte kunne gøres noget mindre. I Lovforslaget er der nævnt to Omraader, eet for Jylland og eet for Øerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke Landbrugsministeriet kunde tænke sig at gøre ogsaa disse Omraader noget mindre. Jeg husker fra et Vejlovsforslag, der engang var fremme, og hvor der var Tale om Ekspropriationer, at man ogsaa startede med at foreslaa 2 Ekspropriationskommissioner for hele Landet, men sluttede med en Ekspropriationskommission for et Omraade paa 5 Amter. Naar jeg ogsaa i dette Tilfælde peger paa Muligheden af at gøre Omraadet noget mindre, er jeg selvfølgelig klar over, at jo færre Overlandvæsenkommissioner, der er, jo større vil Ensartetheden eventuelt kunne blive, men jeg er tillige klar over, at en Overlandvæsenkommission, der skal spænde f. Eks. over hele Jylland, vil let faa store Rejseomkostninger. Det kan blive meget dyrt, der vil blive megen Administration, det vil let blive vanskeligt at komme igennem, og det vilde efter min Mening — ogsaa her er det jo Rekvirenterne, der skal betale — kunne gøres ikke saa lidt billigere, hvis man delte Omraaderne i flere, saa at Omraaderne f. Eks. blev paa 3—4—5 Amter. Men jeg siger her, ligesom jeg sagde om de to andre Retter, der har været Tale om, Landvæsenrådene og Landvæsenkommissionen, at det sikkert er Ting, vi kan snakke os til Rette om. Jeg og mit Parti er glade for, at dette Lovforslag er blevet fremsat, vi er glade for, at det kan blive gennemdrøftet, og jeg skal ogsaa paa dette Omraade give mit Partis Tilsagn om en meget velvillig Behandling af Lovforslaget, som det er fremsat.

Gudiksen: De foreliggende Lovforslag om Vandløbslovgivning og Landvæsenretter er meget omfattende Forslag af uhyre stor Betydning og Rækkevidde for vort Land. De hviler i store Træk paa den gamle Vandløbslovgivning af 1880 og Lov om Landvæsenkommissioner af 1858 med de Ændringer og Tilføjelser, som Tiden og Forholdene senere har krævet.

Den gamle Vandløbslovgivning var en god Lovgivning, der kunde siges meget smukt om, ligesom ogsaa den Maade, den er blevet ført ud i Livet paa af Vandsynsmændene og Landvæsenkommissionerne, har skabt stor Respekt og Anerkendelse om disse Retter. Men denne Lovgivning var efterhaanden blevet suppleret med 7—8 Tillægslove efter Tidens Behov, efterhaanden som Kravene til vort Lands Vand-